

K O P I E

blad 1

Nr. van het vonnis : 2563

Nr. van het Parket :

Nr. van het Repertorium : 2702

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VLIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

4901

geboren te , op ,
wonende te

vertegenwoordigd door meester , advocaat te ;

gedaagd om:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1° en 3° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu :

door op het terrein gelegen te ,
ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan , geboren te op
wonende te

een grond te gebruiken voor het in stand houden van een mange,
te : in de periode van 26 oktober 2004 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 28 november 2005.

*****

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op het tussenvonnis dd. 23 mei 2006.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de gedaagde in haar antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. Voorgaanden.

De beklaagde is eigenaar van een perceel gelegen te
ten kadaster gekend onder

Op 27 juni 1989 werd door de vorige eigenaar een bouwaanvraag ingediend voor het bouwen van paardenstallen. Door de gemeente werd een weigering afgeleverd aangezien de aanvraag niet verenigbaar was met de bestemming bufferzone. Desalniettemin werd op bovenstaande percelen een manège gebouwd en uitgebouwd zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning.

Op 27 september 1994 is de beklaagde eigenaar geworden van de bovenstaande percelen met onvergunde constructies.

Bij proces-verbaal dd. 26.10.2004 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur proces-verbaal opgesteld voor het instandhouden van de wederrechtelijke manège.

De niet-vergunde constructies zijn volgens het gewestplan (K.B. 07.04.1977) gelegen in een bufferzone. Zij zouden bovendien gelegen zijn in een Grote Eenheid Natuur (GEN), binnen de afbakening van Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN).

2. Beoordeling.

2.1. Het artikel 146, derde lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Het begrip 'ruimtelijk kwetsbaar gebied' wordt omschreven in het vierde lid van artikel 146 DORO.

De gebieden die worden opgesomd in dit vierde lid zijn :

1. bestemmingsgebieden opgesomd in het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, en die voorkomen in alle gewestplannen, zoals "natuurgebieden" ;
2. bestemmingsgebieden die voorkomen in *sommige* gewestplannen ;
3. de grote eenheden natuur (GEN) en de grote eenheden natuur in ontwikkeling (GENO) en de ermee vergelijkbare gebieden aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) of plannen van aanleg, en
4. de duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen.

2.2. De handelingen en werken waarop de tenlastelegging betrekking heeft, zijn volgens het gewestplan (K.B. 07.04.1977) gelegen in een **bufferzone**.

Een bufferzone is geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, lid 4 DORO.

Ingevolge artikel 2, lid 2 Sw. dient toepassing gemaakt te worden van de mildere strafwet.

De *opheffing van het strafbare karakter* van het misdrijf van instandhouding door artikel 146, derde lid DORO heeft het verval van de op het misdrijf gebaseerde strafvordering tot gevolg.

(Cass. 5 september 2006 en Cass. 10 oktober 2006, R.W. 2007-2008, 439, met noot A. Carette)

2.3. De bovenstaande percelen waren niet gelegen in een kwetsbaar gebied op het ogenblik dat de onvergunde constructies er werden neergezet, waren dit ook niet op het ogenblik dat de beklagde er eigenaar van werd en ze in stand hield, waren dit ook niet op het ogenblik van het inwerkingtreden op 22 augustus 2003 van het decreet van 4 juni 2003.

Ingevolge besluit dd. 18 juli 2003 van de Vlaamse Regering houdende definitieve vaststelling van het afbakeningsplan voor de

; de

,

|

: zouden de bovenstaande

percelen thans in een GEN-afbakening liggen.

Los van de vraag of een dergelijke GEN-afbakening valt onder de noemer ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, lid 4 DORO, is de rechtbank van oordeel dat, waar de strafsanctie voor instandhouden in hoofde van de beklagde op ogenblik van de inwerkingtreding op 22 augustus 2003 van het decreet van 4 juni 2003 niet meer geldt, niet naderhand en alsnog een strafbare toestand kan ontstaan ingevolge een latere GEN-afbakening ingevolge besluit dd. 18 juli 2003 van de Vlaamse Regering (B.S. 17.10.2003).

Zulks strookt immers niet met de rechtszekerheid en met het verbod op non-retro-actieve toepassing van de strafwet.

(cfr. Debersaques G., Handhaving, in Handboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, Hubeau B., Vandevyvere W., Die Keure, 830-831)

Naar het oordeel van de rechtbank is het cassatie-arrest dd. 26 februari 2008 (P.07.1552.N) terzake niet van toepassing, nu de instandhouding van niet-vergunde werken, die aanleiding heeft gegeven tot het arrest, betrekking heeft op een natuurgebied, reeds strafbaar onder gelding van de Stedenbouwwet van 29 maart 1962 en vanaf 22 augustus 2003, datum van inwerkingtreding van het decreet van 4 juni 2003, als deeluitmakend van ruimtelijk kwetsbaar gebied, nog steeds strafbaar.

De rechtbank stelt dan ook het verval van de strafvordering vast.

3. De herstellvordering.

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gebaseerde strafvordering tot gevolg. Bij ontstentenis van andersluidende bepaling brengt deze wijziging evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode dat zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, zijn bevoegdheid verliest nog verder de herstellvordering te beoordelen.

(Cass. 5 september 2006 en Cass. 10 oktober 2006, R.W. 2007-2008, 439, met noot A. Carette)

De gewestelijk stedenbouwkundig insepcteur vordert in zijn brief dd. 13 januari 2005 het herstel in de oorspronkelijke staat. Op dat ogenblik was de strafvordering reeds vervallen, zodat de herstellvordering dient te worden afgewezen als onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van
strafvordering.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ;

Gelet op het tussenvonniss dd. 23.05.2006.

Stelt het verval van de strafvordering vast.

Wijst de herstellvordering af als onontvankelijk.

Legt de kosten van het geding, in totaal begroot op 76,20 EUR ten laste van de Staat.

*****

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **negen december tweeduizend en acht.**

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;